

دعای ۲ صحیفه سجادیه / دعا بر محمد و آل محمد

دعای دوم صحیفه سجادیه؛ دعا بر محمد و آل محمد با ترجمه شیخ حسین انصاریان

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ هَذَا التَّحْمِيدِ فِي الصَّلَاةِ عَلَي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

دعای آن حضرت است پس از ستایش خدا، در درود بر رسول خدا (صلی الله علیه وآله) :

www.ziaossalehin.ir

ضیاءالصالحین

﴿1﴾ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَنَّ عَلَيْنَا بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ دُونَ الْأُمَمِ الْمَاضِيَةِ وَ الْقُرُونِ السَّالِفَةِ، بِقُدْرَتِهِ الَّتِي لَا تَعْجُزُ عَنْ شَيْءٍ وَ إِنَّ عَظْمَ، وَ لَا يَفُوتُهَا شَيْءٌ وَ إِنَّ لَطُفَ.

(1) سپاس مخصوص خداست، که نه بر امت های گذشته و زمان های سپری شده؛ بلکه بر ما به وجود محمد صلی الله علیه و آله منت نهاد؛ با قدرتش که از هیچ چیز هر چند بزرگ باشد، ناتوان نمی شود و هیچ چیز هر چند کوچک و ریز باشد، از دایره اختیار و عرصه اراده اش، بیرون نمی رود.

﴿2﴾ فَخْتَمَ بِنَا عَلَي جَمِيعِ مَنْ ذَرَأَ، وَ جَعَلْنَا شُهَدَاءَ عَلَي مَنْ جَحَدَ، وَ كَثَّرْنَا بِمَنِّهِ عَلَي مَنْ قَلَّ.

(2) خدای توانا، ما را بر همه امت هایی که آفرید، خاتم قرار داد و بر همه منکران حق و حقیقت گواه گرفت و با نیکی و احسانش، ما را بر آنان که اندک بودند، فزونی بخشید.

﴿3﴾ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَي مُحَمَّدٍ أَمِينِكَ عَلَي وَحْيِكَ، وَ نَجِيئِكَ مِنْ خَلْقِكَ، وَ صَفِيَّكَ مِنْ عِبَادِكَ، إِمَامَ الرَّحْمَةِ، وَ قَائِدَ الْحَيْرِ، وَ مِفْتَاحَ الْبَرَكَاتِ.

(3) خدایا! بر محمد درود فرست، آن وجود مبارکی که امین بر وحی ات و گزیده از آفریده هایت و انتخاب شده از بندگان توست و او پیشوای رحمت و قافله سالار خوبی و کلید برکت است.

﴿4﴾ كَمَا نَصَبَ لِأَمْرِكَ نَفْسَهُ

(4) چنانکه جانش را برای فرمانت به زحمت انداخت.

﴿5﴾ وَ عَرَّضَ فَيْكَ لِلْمَكْرُوهِ بَدَنَهُ

(5) و بدنش را در راه وجود مقدّست در معرض ناراحتی قرار داد.

﴿6﴾ وَ كَاشَفَ فِي الدُّعَاءِ إِلَيْكَ حَامَتَهُ

(6) و در دعوت به سوی تو، آشکارا با خویشان و نزدیکانش رو در رو قرار گرفت.

﴿7﴾ وَ حَارَبَ فِي رِضَاكَ أُسْرَتَهُ

(7) و در مسیر خشنودی ات با اشخاص خانواده اش جنگید.

﴿8﴾ وَ قَطَعَ فِي إِحْيَاءِ دِينِكَ رَحِمَهُ.

(8) و در راه برقراری دینت، از خویشاوندانش برید.

﴿9﴾ وَ أَفْصَى الْأَدْنِيْنَ عَلَى جُحُودِهِمْ

(9) و نزدیک ترین بستگانش را به سبب انکارشان، از خود دور کرد.

﴿10﴾ وَ قَرَّبَ الْأَقْصَيْنِ عَلَى اسْتِجَابَتِهِمْ لَكَ.

(10) و دورترین را به علت پذیرفتن دین تو، به خود نزدیک فرمود.

﴿11﴾ وَ وَالَىٰ فِيكَ الْأَبْعَدِينَ

(11) با بیگانه ترین مردم، به خاطر تو دوستی ورزید.

﴿12﴾ وَ عَادَىٰ فِيكَ الْأَقْرَبِينَ

(12) و با نزدیک ترین خویشان، به خاطر تو دشمنی کرد.

﴿13﴾ وَ أَذَابَ نَفْسَهُ فِي تَبْلِيغِ رِسَالَتِكَ

(13) و جانش را در رساندن پیام تو به خستگی انداخت.

﴿14﴾ وَ أَنْعَبَهَا بِالدُّعَاءِ إِلَىٰ مِلَّتِكَ.

(14) و وجودش را به خاطر فراخواندن مردم به آیین تو، به زحمت افکند.

﴿15﴾ وَ شَعَلَهَا بِالنُّصْحِ لِأَهْلِ دَعْوَتِكَ

(15) و خود را به خاطر خیرخواهی، نسبت به پذیرندگان دعوت در عرصه کار و کوشش گذاشت.

﴿16﴾ وَ هَاجَرَ إِلَى بِلَادِ الْغُرَبَاءِ، وَ مَحَلِّ النَّأْيِ عَنِ مَوْطِنِ رَحْلِهِ، وَ مَوْضِعِ رِجْلِهِ، وَ مَسْقَطِ رَأْسِهِ، وَ مَأْنَسِ نَفْسِهِ، إِزَادَةً مِنْهُ لِإِعْزَازِ دِينِكَ، وَ اسْتِنْصَاراً عَلَى أَهْلِ الْكُفْرِ بِكَ.

(16) و برای تبلیغ دینت، به سرزمین های غربت و جا و مکان دور از وطن و دور از خانه و منزلت و جدای از مرکز سکونت و محل تولد و آرامگاه جانس، هجرت کرد. این هجرت اراده و خواست او بود برای نیرومند شدن دینت و یاری جستن برضد کافران به حضرتت.

﴿17﴾ حَتَّى اسْتَنْبَّ لَهُ مَا حَاوَلَ فِي أَعْدَائِكَ

(17) تا جایی که راه آنچه، درباره دشمنان با چاره جویی و دوراندیشی، در هدف به دست آوردنش بود، برای او هموار شد.

﴿18﴾ وَ اسْتَمَّ لَهُ مَا دَبَّرَ فِي أَوْلِيَائِكَ.

(18) و آنچه در مورد دوستانت، سنجیده و نظام داده بود، برایش کامل گشت.

﴿19﴾ فَنَهَدَ إِلَيْهِمْ مُسْتَفْتِحاً بِعَوْنِكَ، وَ مُتَّقِوياً عَلَى ضَعْفِهِ بِبَصْرِكَ

(19) پس در حالی که از کمک دهی ات، خواستار پیروزی بود و از یاری ات به جبران ناتوانی اش درخواست نیرو داشت.

﴿20﴾ فَغَزَاهُمْ فِي عُقْرِ دِيَارِهِمْ.

(20) به سرعت به کارزار با دشمنان برخاست؛ در نتیجه در وسط سرزمینشان با آنان جنگید.

﴿21﴾ وَ هَجَمَ عَلَيْهِمْ فِي بُجُوحَةِ قَرَارِهِمْ

(21) و در میان محل اقامتشان به آنان هجوم برد.

﴿22﴾ حَتَّىٰ ظَهَرَ أَمْرُكَ، وَ عَلَتْ كَلِمَتُكَ، ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾.

(22) تا فرمات آشکار شد و دینت برتری یافت؛ گرچه مشرکان را خوش نیاید.

﴿23﴾ اللَّهُمَّ فَارْفَعُهُ بِمَا كَدَّحَ فِيكَ إِلَى الدَّرَجَةِ الْعُلْيَا مِنْ جَنَّتِكَ

(23) خدایا! به خاطر مشقت و زحمتی که در راه تو کشید، مرتبه او را به بالاترین درجه محشت بالا بر.

﴿24﴾ حَتَّىٰ لَا يُسَاوَىٰ فِي مَنْزِلَةٍ، وَلَا يُكَافَأُ فِي مَرْتَبَةٍ، وَلَا يُوَازِيهِ لَدَيْكَ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ، وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ.

(24) تا جایی که هیچ فرشته مقرب و پیامبر مرسل، در پیشگاه حضرت در قدر و منزلت و درجه و مرتبت با او یکسان و برابر و موازی نشود.

﴿25﴾ وَ عَرَّفُهُ فِي أَهْلِ الطَّاهِرِينَ وَ أُمَّتِهِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ حُسْنِ الشَّفَاعَةِ أَجَلٌ مَا وَعَدْتَهُ

(25) و از نیکی شفاعت و پذیرش میانجی گری او در مورد اهل بیت پاکیزه اش و امت مؤمنش، بیش تر از آنچه به او وعده داده ای، به حضرتش اعلام کن.

﴿26﴾ يَا نَافِذَ الْعِدَّةِ، يَا وَافِيَ الْقَوْلِ، يَا مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ بِأَضْعَافِهَا مِنَ الْحَسَنَاتِ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

(26) ای که وعده ات تحقق می یابد و عهدت قرین وفاست! ای که بدی ها را، به چندین برابر به خوبی ها تبدیل می کنی! همانا تو صاحب احسان و بخشش عظیمی.